

«Θλίψεις και ανάγκαι εύροσάν με..., αι εντολαί Σου μελέτη μου...» (Ψαλμ. 118,143).

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης / Ορθόδοξη πίστη](#)

5b616ee0-83de-4db5-a784-078db0c45945_zpslc2v0owy

Αγαπητέ μου εν Χριστώ αδελφέ..., η χάρις της Κυρίας ημών Θεοτόκου να σε διαφυλάττη από κάθε τι, που θα λερώσει την ψυχούλα σου. Αμήν.

«Θλίψεις και ανάγκαι εύροσάν με..., αι εντολαί Σου μελέτη μου...» (Ψαλμ. 118,143).

Αι θλίψεις διαδέχονται η μία την άλλη, έχομεν ανάγκην υπομονής. Μελετώντας δε τον θείον Νόμον, φωτιζόμεθα πώς να τας υπομένωμεν, διατί έρχονται, ποίον σκοπόν έχουν. Έρχονται δια να μας διδάξουν το να γίνωμεν φερέπονοι, δόκιμοι αγωνισταί, οπαδοί Εκείνου, που εσταυρώθη δι' ημάς, αδελφοί όλων των Αγίων, που εβάδισαν την ακανθώδη οδόν του Σταυρού, οι μάρτυρες με το μαρτύριον, οι όσιοι με την άσκησιν, οι Χριστιανοί με την τήρησιν των αγίων εντολών και τους ποικίλους πειρασμούς, που γεννά ο κόσμος, ο διάβολος και η σάρκα.

Ουδείς εσώθη εν ανέσει και άνευ πειρασμών. Άρα έπεται ότι, εάν και ημείς υποφέρωμεν πειρασμούς, πρέπει να χαιρώμεθα, διότι έτσι εβάδισαν όσοι εσώθησαν. Και εφ' όσον και ημείς θέλομεν να σωθώμεν, άλλος δρόμος δεν υπάρχει, ει μη αι θλίψεις!

Αι θλίψεις έρχονται με τον σκοπόν να μας φέρουν πλησιέστερα προς τον Θεόν. Διότι αι θλίψεις θλίβουν, στενοχωρούν την καρδίαν και ακολουθεί κατόπιν το να απαλυνθή και να ταπεινωθεί. Όταν δε ταπεινωθή, επιβλέπει προς αυτήν ο Θεός:

« Καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει», « Επί τίνα επιβλέψω, ει μη ασμών στενοχωρείται και λυπείται, καθ' ον χρόνον έπρεπε να χαίρεται, διότι βαδίζει τον δρόμον του ιερού Γολγοθά και των Αγίων.

Η χάρις του Θεού, η τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα, ας βοηθήση όλους μας να κάμνωμεν υπομονήν εις όλα, ίνα αξιωθώμεν της βασιλείας του Θεού. Αμήν.

Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας

Πατρικαι Νουθεσίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περί θλίψεων, πόνων και κόπων.

Πηγή: elderephraimarizona.blogspot.ca